

og det skal der efter Venstres mening laves om på. Vi skal bede dem, der skal formidle arbejde, om netop at formidle arbejde, og derfor skal opgaverne udbydes på resultatkontrakter, hvor aflønningen afhænger af, hvor mange ledige der kommer i ordinær beskæftigelse.

Jeg vil for at illustrere problemet citere René Bømler, som i Jyllands-Posten den 2. marts 2001 siger følgende om sit møde med aktiveringssystemet: »Der er mange venlige og velmenende mennesker imellem dem, men humlen er, at når jeg er færdig med min aktivering, står jeg stadig uden job, men alle de ansatte i aktiveringsindustrien har stadig deres. Jeg var sådan set bare en kunde.«

René Bømler sætter her fingeren på problemets kerne, nemlig at der ikke er en naturlig sammenhæng mellem det, vi gerne vil have systemet til at gøre, altså at sætte folk i arbejde, og det, systemet rent faktisk bliver belønnet for, nemlig at afholde kurser. For dem, der afholder kurser, er det ikke noget problem, at folk som René Bømler ikke kommer i arbejde. Det er faktisk nærmest en fordel, for så kan det jo være, man kan få ham som kunde på et senere kursus.

Venstre er som sagt med i forliget om arbejdsmarkedsreformen og vil derfor gerne bidrage til i samarbejde med arbejdsministeren at finde en løsning hurtigst muligt. Arbejdsministeren har lagt an til en dialog og idéudvikling om aktiveringsindsatsen, og den deltager vi gerne i, selv om vi da synes, det allerede står rimelig klart, hvad problemet er, og i hvilken retning man skal gå for at finde en løsning.

Nu er det jo SF, der har foranlediget denne forespørgsel, og derfor har jeg selvfølgelig også prøvet at finde frem til, hvad SF egentlig vil på området. Mine øjne faldt specielt på punktet øget regional handlefrihed med vægt på resultater, som kan findes på partiets hjemmeside. Hvis man ser nærmere på dette punkt, kan man nemlig læse følgende: »Målet er en aftalestyring, hvor AF/a-kasserne belønnes/straffes ud fra tilfredsheden hos de reelle brugere, de arbejdsløse og virksomhederne, og ud fra evnen til at hjælpe alle arbejdsløse i arbejde.«

Hvis man vælger at tolke tilfredshed hos arbejdsløse og virksomheder som udtryk for, om AF eller andre aktører har skaffet arbejde til den ledige eller ej, er der ræson i forslaget. Derfra er der for så vidt ikke så langt til vores forslag om at sikre målsætningen om ordinær og varig beskæftigelse ved hjælp af udbud af kursusvirk-

somhed og resultatkontrakt, og det bliver en interessant debat.

Arbejdsministeren har været noget længe om at se behovene for ændringer, men nu har ministeren jo erkendt behovet for nytænkning, og denne udstrakte hånd tager vi gerne imod i Venstre med henblik på at finde den optimale fremtidige model til løsning af de problemer, vi har i arbejdsmarkedspolitikken.

Jeg skal slutte med at sige, at vi ikke kan støtte SF's forslag til vedtagelse. Vi skal have en fordomsfri debat, vi skal ikke starte med at lave en facitliste.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det sidste var da en interessant oplysning. Det eneste facit, der er i SF's forslag til vedtagelse, er nemlig, at dagpengeniveauet ikke skal røres, ikke skal sænkes, så derfor vil jeg gerne spørge Venstre: Er det et led i Venstres politik, at man skal røre ved dagpengeniveauet? Det er det eneste konkrete punkt, som vi siger ikke er til forhandling, alt det andet er bare et spørgsmål om at lægge an til en åben og fordomsfri debat.

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører: Når man i dag her på talerstolen kritiserer, at de arbejdsløse ikke får den aktivering, de har krav på, altså de 75 pct., hvordan kan det så være, at Venstre har stemt imod et konkret forslag om at sikre, at arbejdsmarkedsreformen, som Venstre er medansvarlig for, bliver overholdt? Det er da dobbelt tale.

Jeg vil også godt spørge Venstre, om de ikke har den opfattelse, at mennesket skal sættes i centrum. Det er i hvert fald det, der fremgår af Venstres normale politik, og mener man så ikke, det vil være rimeligt, at den enkelte arbejdsløse også får en rettighed i forbindelse med udarbejdelsen af handlingsplanen? Man kan jo netop undgå de meningsløse aktiveringskurser, hvis den enkelte har ret til at sige fra over for det meningsløse, og hvad er Venstres mening om det?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

At Venstre også vil privatisere arbejdsløsheden, er jo ikke overraskende: Opgaverne skal udbydes, så de, der får folk i arbejde, kan tjene en bunke penge. Men er Venstre ikke opmærksom på, at lige præcis ved at indrette sig på den facon vil man få en masse private aktører, som vil koncentrere sig om de allerstærkeste arbejdsløse, som måske ikke engang har brug for nogen som